

Betragtning og erkendte, at paa dette Punkt kunde der være delte Meninger. Jeg vil meget bede dette Tings Flertal om at begrænse dette Forslag saaledes, at de Befalingsmænd, der sættes udenfor Nummer for at overtage Embedsstillinger i Krigsministeriet, kun kunne forfremmes en Grad over den, de indtog ved deres Ansættelse i disse Stillinger.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Anders Nielsen: Det er en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), gaaende ud paa, at min Motivering for Forslaget ikke var begrundet i Hensynet til den forestaaende eventuelle Udnævnelse af Direktører for Krigs- og Marineministeriet, men jeg henviste til dette Forhold som noget, der kunde være medvirkende til, at Forslaget kom frem just paa nærværende Tid, men i øvrigt henholdt jeg mig til den Motivering, som var given for Forslaget saavel i de trykte Motiver som i Forsvarsministerens mundtlige Udtalelser ved Forslagets Forelæggelse.

Til det ærede Medlem for Assens (Berntsen) vil jeg gerne sige, at jeg tror, at Forsvarsministeren har Ret i sin Henvisning til, at Forholdet kan blive lidt vanskeligt, naar en Officer træder ind i Krigsministeriet paa en Tid, hvor han staar lige umiddelbart foran en Oprykning, hvis han saa ikke kan naa to Grader, men skal nøjes med den ene, som han staar umiddelbart foran, idet han træder ind i Ministeriet. Jeg tror, at de Bemærkninger, den højtærede Forsvarsminister fremsatte i denne Forbindelse, have sin fulde Beføjelse.

At Forsvarskommissionens Arbejde skulde blive foregrebet i nogen som helst Henseende, hvis man gennemfører Forslaget, som det foreligger, kan jeg aldeles ikke anerkende. Det har intet paa sig; Forsvarskommissionen staar fuldstændig frit i sin Behandling af alle herhenhørende Forhold uden Hensyn til, om dette Forslag vedtages i dette Øjeblik.

Martin Madsen: Jeg vil gerne over for den højtærede Minister gøre opmærksom paa, at Forholdene for Tjenesten i Krigsministeriet ikke ere ganske analoge med Forholdene for Tjenesten i Generalstaben, men paa den anden Side vil jeg gerne indrømme, at Tjenesten i Krigsministeriet er af en lige saa ansvarsfuld Natur som Tjenesten i

Generalstaben, ligesom Officererne ogsaa ved Tjenesten i Krigsministeriet have lige saa god Lejlighed til at holde sig fuldt paa Højde med den videnskabelige Udvikling som de andre. For saa vidt ere de nogenlunde ens stillede med Hensyn til den praktiske Tjeneste, men der maa vi heller ikke glemme, at der for Generalstabens Officerer er foreskrevet faste Bestemmelser for nogle af Avancementerne. Løjtnanter kunne f. Eks. ikke staa til Tjeneste i Generalstaben mere end 4 Aar og i den topografiske Tjeneste mere end 6 Aar, saa skulde de tilbage til Tjenesten i deres Vaaben. De komme som Regel først ind i Generalstaben, naar de ere saa gamle, at de i det Øjeblik, de have tjent de 4 eller 6 Aar i Generalstaben, vilde være tæt ved Avancementets Port, det er det normale. Derimod kunne Kaptajner i Generalstaben avancere til Oberstløjtnanter eller Oberster, ja, jeg tror endda ikke, der er noget til Hinder for, at det tredje Avancement — altsaa til General — ogsaa kan gøres inden for selve Generalstaben, men det er blot ingen Sinde blevet gjort. Jeg mindes ikke en Gang, i de 35 Aar, jeg har staaet i Armeen, at en Kaptajn i Generalstaben udelukkende har staaet til Tjeneste der og saa er avanceret til Oberstløjtnant eller Oberst. Vi maa huske, at Graden Oberstløjtnant blev først genindført i Armeen ved Hærlovsforandringen i 1880, medens man ved Hærloven i 1867 havde sløffet to Grader, nemlig Oberstløjtnant- og Majorgraderne. Men Springet fra Kaptajn til Oberst blev for voldsomt, og det blev navnlig nødvendigt at genindføre Oberstløjtnantgraden i 1880, da man gik over til Regimentsinddelingen, saaledes at altsaa en Bataillonschef blev Oberstløjtnant og en Oberst Regimentschef. Jeg mindes ikke, at nogen Kaptajn har staaet i Generalstaben i den fulde Tjenestetid — efter Hærloven af 1867 vel at mærke, — thi før den Tid var Avancementet meget livligt, de kunde avancere ganske uden for Tur i Generalstaben til hvadsomhelst. Men efter den Tid mindes jeg ikke, at de have avanceret der uden at have gjort Tjeneste i et Vaaben. Det er heller ikke forstandigt, hverken fra Administrationens Side eller fra vedkommende Officers. Det normale Tilfælde er vistnok det, at de efter 4 eller 6 Aars Tjeneste i Generalstaben komme tilbage til Vaabenet og tjene der nogle Aar for atter at komme ind i Generalstaben og gøre Tjeneste der. Jeg vil derfor sige til den højtærede Krigsminister, at nogen Analogi er der naturligvis mellem